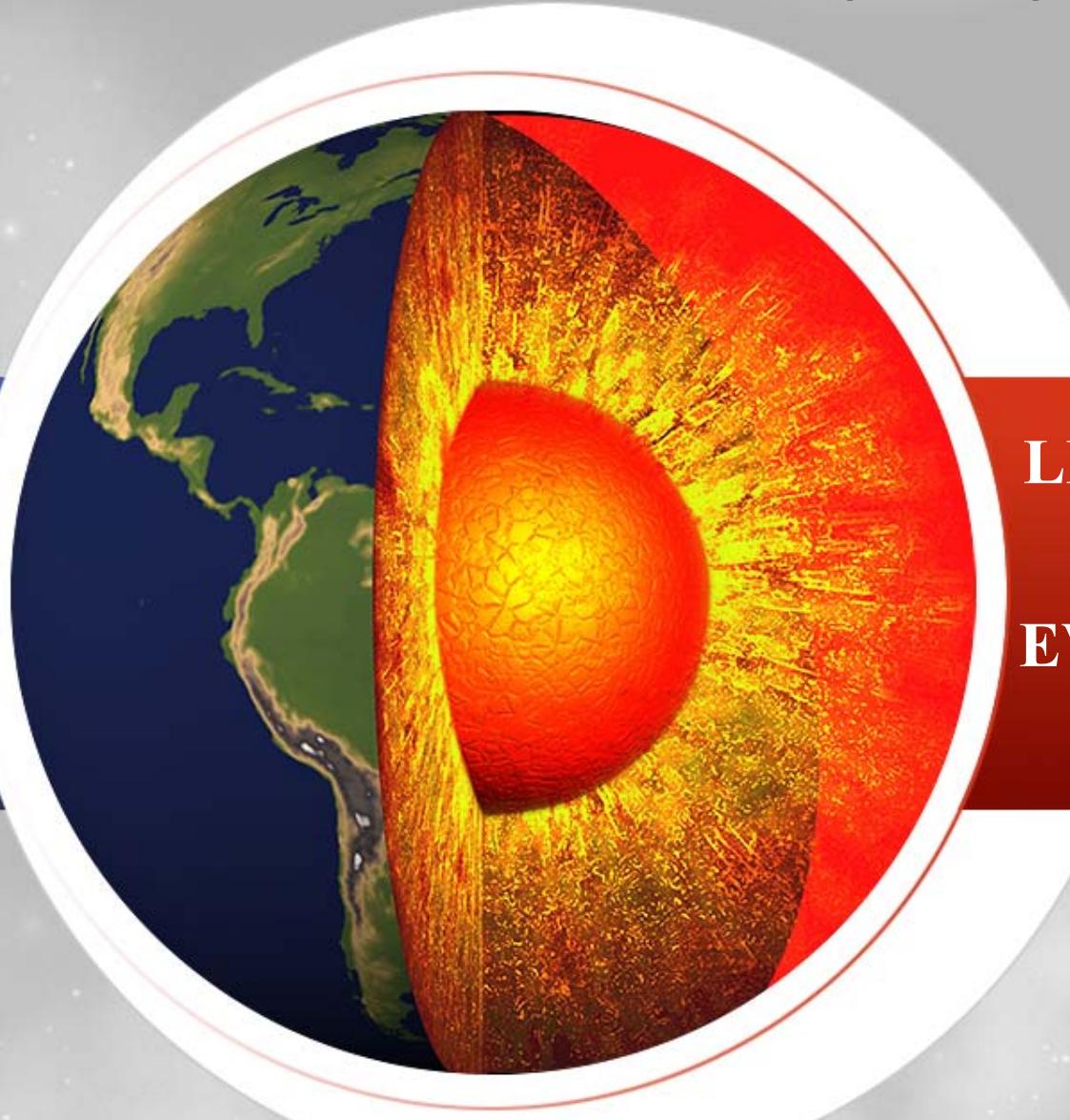

**DINAMIKA KONSTRUKCIJA
SA ZEMLJOTRESNIM
INŽENJERSTVOM**

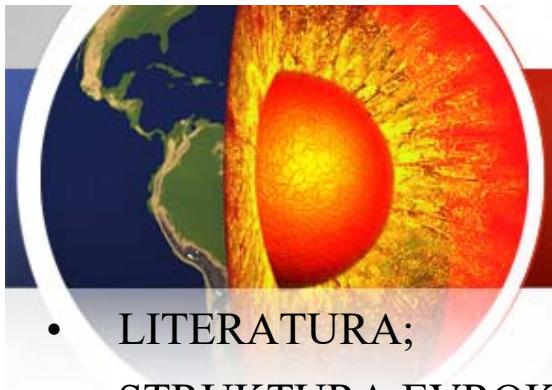
**LINEARNO-ELASTIČNA
SEIZMIČKA ANALIZA
ZGRADA PREMA
EVROPSKOJ NORMI EN
1998-1:2004**

Niš, 2020.

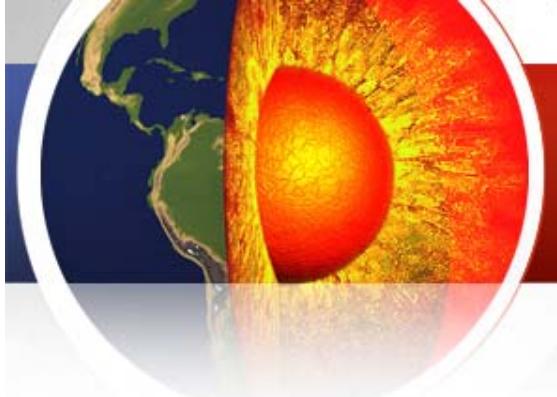
Predmetni nastavnik:
Dr Dragan Zlatkov, docent

Predmetni asistent:
Andrija Zorić

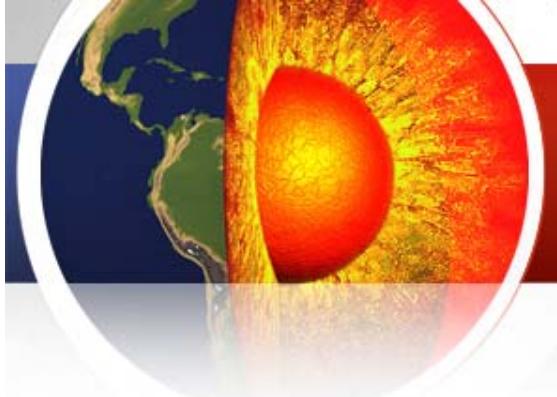
SADRŽAJ

- LITERATURA;
- STRUKTURA EVROKODA 8;
- STRUKTURA EVROKODA EN 1998-1:2004;
- OSNOVNI ZAHTEVI ZA PONAŠANJE;
- GRANIČNA STANJA;
- USLOVI TLA;
- SEIZMIČKO DEJSTVO;
- KARTA SEIZMIČKOG HAZARDA REPUBLIKE SRBIJE;
- OSNOVNO PRIKAZIVANJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA;
- DEFINICIJA SPEKTRA ODGOVORA;
- HORIZONTALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA;
- VERTIKALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA;
- PROJEKTNI SPEKTAR ZA ELASTIČNU ANALIZU;
- ALTERNATIVNO PRIKAZIVANJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA;
- KOMBINACIJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA SA DRUGIM DEJSTVIMA;
- ZAKLJUČAK.

LITERATURA

- EN 1998-1:2004, Evrokod 8, Proračun seizmički otpornih konstrukcija, Deo 1: Opšta pravila, seizmička dejstva i pravila za zgrade, Beograd, 2009;
- EN 1990:2002, Evrokod 0, Osnove proračuna konstrukcija, Beograd, 2006;
- Čaušević, M. (2014): *Dinamika konstrukcija, Potresno inženjerstvo – Aerodinamika – Konstrukcijske euronorme*, Golden marketing – Tehnička knjiga, Zagreb;
- Janković, S. (2014): *Osnove seizmičkog planiranja i projektovanja za inženjere arhitekture i građevine*, AGM knjiga, Beograd;

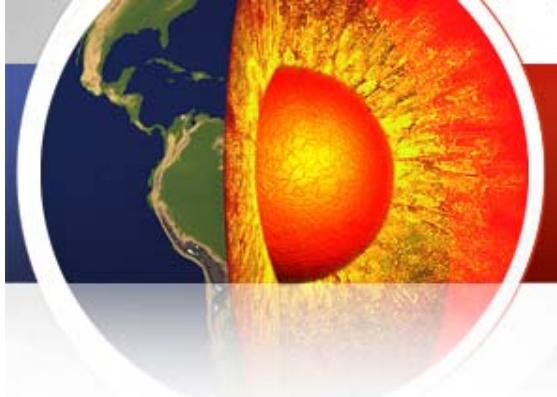
STRUKTURA EVROKODA 8

- EN 1998-1, Opšta pravila, seizmička dejstva i pravila za zgrade;
- EN 1998-2, Mostovi;
- EN 1998-3, Procena stanja i ojačanje postojećih zgrada;
- EN 1998-4, Silosi, rezervoari i cevovodi;
- EN 1998-5, Fundiranje, potporne konstrukcije i geotehnički aspekti;
- EN 1998-6, Tornjevi, jarboli i dimnjaci;

STRUKTURA EVROKODA EN 1998-1:2004

- Poglavlje 1 → Opšte odredbe;
- Poglavlje 2 → Zahtevi ponašanja i granična stanja;
- Poglavlje 3 → Uslovi tla i zemljotresno dejstvo;
- Poglavlje 4 → Projektovanje zgrada;
- Poglavlje 5 → Posebna pravila za betonske zgrade;
- Poglavlje 6 → Posebna pravila za čelične zgrade;
- Poglavlje 7 → Posebna pravila za spregnute konstrukcije zgrada od čelika i betona;
- Poglavlje 8 → Posebna pravila za drvene zgrade;
- Poglavlje 9 → Posebna pravila za zidane zgrade;
- Poglavlje 10 → Bazna izolacija;

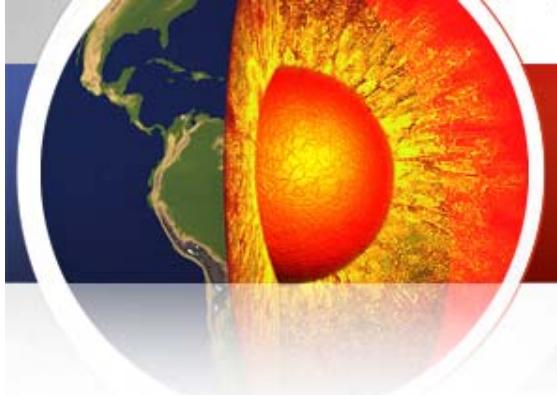

CILJ EVROKODA EN 1998-1:2004

Cilj Evrokoda 8 je da se u slučaju zemljotresa odbezbedi da su:

- ljudski životi zaštićeni;
- oštećenja ograničena;
- objekti značajni za zaštitu ljudi u upotrebnom stanju.

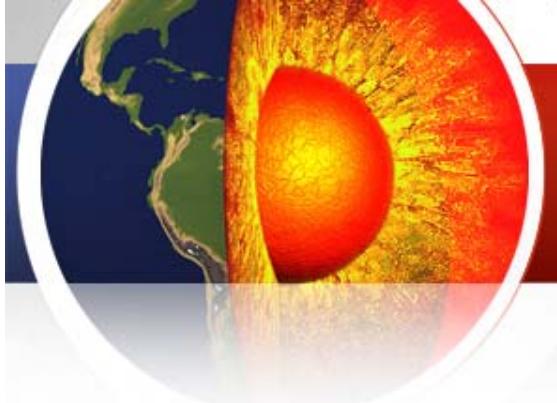
Specijalne konstrukcije, kao što su nuklearne elektrane, platforme u moru i velike brane, izvan su oblasti primene Evrokoda EN 1998.

OSNOVNI ZAHTEVI PONAŠANJA

Konstrukcije u seizmički aktivnim oblastima moraju da budu projektovane i izvedene na takav način da sledeći zahtevi budu zadovoljeni, svaki sa odgovarajućim stepenom pouzdanosti:

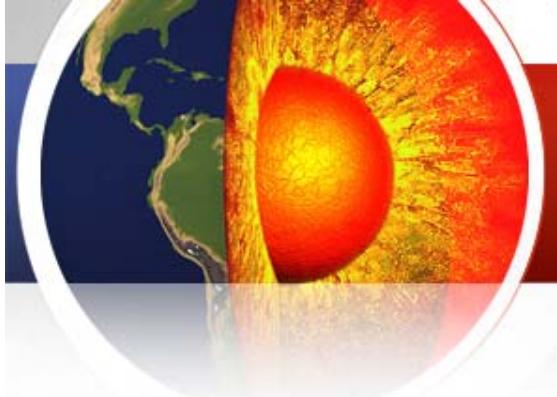
- zahtev da se objekat ne sruši:
 - Konstrukcija mora da bude projektovana i izvedena da izdrži seizmička dejstva definisana u EN 1998-1:2004 bez lokalnog ili globalnog rušenja, odnosno da zadrži svoj konstrukcijski integritet i preostali kapacitet nosivosti i posle seizmičkog dejstva.
- zahtev ograničenja oštećenja:
 - Konstrukcija mora da bude projektovana i izvedena da izdrži seizmičko dejstvo koje ima veću verovatnoću pojave nego što je projektno seizmičko dejstvo, bez pojave oštećenja i odgovarajućih ograničenja u korišćenju, čija bi cena bila neproporcionalno visoka u poređenju sa cenom same konstrukcije.

GRANIČNA STANJA

Da bi se zadovoljili osnovni zahtevi moraju da budu proverena sledeća granična stanja:

- **granično stanje nosivosti:**
 - Otpornost, kapacitet disipacije energije, stabilnost protiv preturanja i klizanja, nosivost temelja i tal ispod temelja, efekti teorije II reda, uticaj nenosećih elemenata.
- **granično stanje upotrebljivosti:**
 - granična stanja deformacija i druge relevantne granične vrednosti.

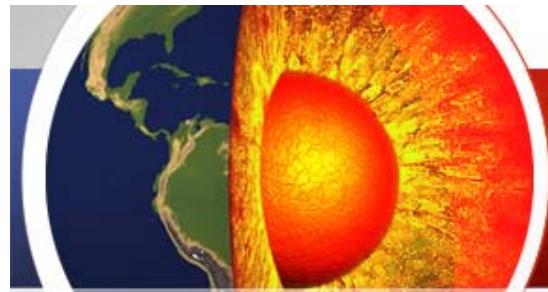
USLOVI TLA

Odgovarajuća ispitivanja sa ciljem klasifikacije tla moraju se izvesti.

Lokacija gradilišta i priroda nosećeg tla trebalo bi normalno da bude bez rizika od loma tla, nestabilnosti kosina i trajnih sleganja izazvanih likvefakcijom ili zbijanjem u slučaju zemljotresa.

Uticaj lokalnih uslova tla na seizmičko dejstvo može da se uzme u obzir klasifikacijom tla na tipove A, B, C, D i E.

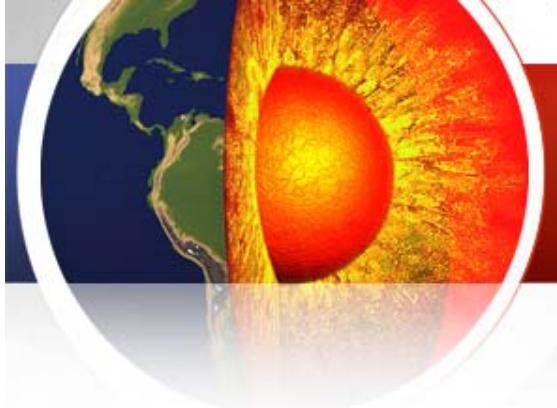
Lokacija gradilišta treba da se klasifikuje prema osrednjenoj vrednosti brzine smičućih talasa $v_{s,30}$ ako je ova brzina poznata. Ako nije, treba da se koristi vrednost N_{SPT} (broj udaraca u standardom testu penetracije).

USLOVI TLA

Kat. tla	Opis geološkog profila	Parametri		
		$v_{s,30}$ [m/s]	N_{SPT} [udarci/30 cm]	Cu [kPa]
A	Stena ili stenska geološka formacija, uključujući najviše 5 m slabijeg materijala na površini	> 800		
B	Depozit vrlo gustog peska, šljunka ili vrlo krute gline, debljine barem nekoliko desetina metara sa povećanjem mehaničkih osobina sa dubinom	360 - 800	> 50	> 250
C	Duboki depoziti gustog ili srednje gustog peska, šljunka ili krute gline, sa debljinama od nekoliko desetina do više stotina metara	180 - 360	15 - 50	70 - 250
D	Depoziti slabo-do-srednje nekohezivnog tla (sa ili bez mekih kohezivnih slojeva) ili dominantno meko-do-čvrsto kohezivno tlo	< 180	< 15	< 70
E	Tlo čiji se profil sastoji iz aluvijalnog sloja sa vrednostima v_s za tip C ili D i sa debljinom koja varira između 5 m i 20 m, ispod kojeg je kruće tlo sa $v_s > 800$ m/s			
S1	Depoziti koji se sastoje ili sadrže sloj od barem 10 m debljine mekih glina/mulja sa visokim indeksom plastičnosti ($PI > 40$) i sa visokim sadržajem vode	< 100	-	10 - 20
S2	Depoziti likvefabilnog tla, sastavljenih od osetljivih glina ili od bilo kog drugog profila tla koji nije uključen u tipove A-E ili S1			

Za lokacije sa uslovima tla S1 i S2 neophodne su posebne studije za definisanje seizmičkog dejstva!

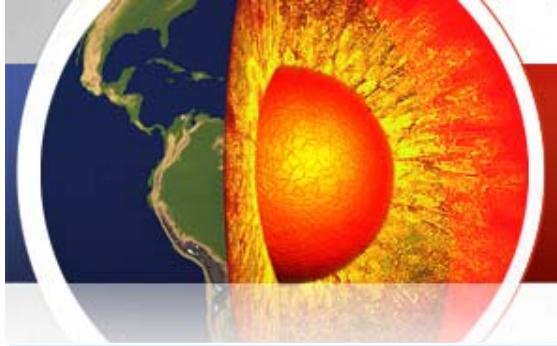
SEIZMIČKO DEJSTVO

Teritorija se deli u **seizmičke zone** u zavisnosti od lokalnog seizmičkog hazarda. Po definiciji u okviru svake seizmičke zone seizmički hazard se smatra konstantnim.

Seizmički hazard predstavlja verovatnoću pojavljivanja zemljotresa odgovarajućih karakteristika, u okviru određenog perioda vremena i na određenom mestu, koji će se na određen način manifestovati na toj lokaciji.

Seizmički hazard je opisan preko vrednosti **referentnog maksimalnog ubrzanja tla tipa A (a_{gR})**.

Referentno maksimalno ubrzanje tla odgovara **referentnom povratnom periodu T_{NCR}** seizmičkog dejstva za zahtev da se objekat ne sruši.

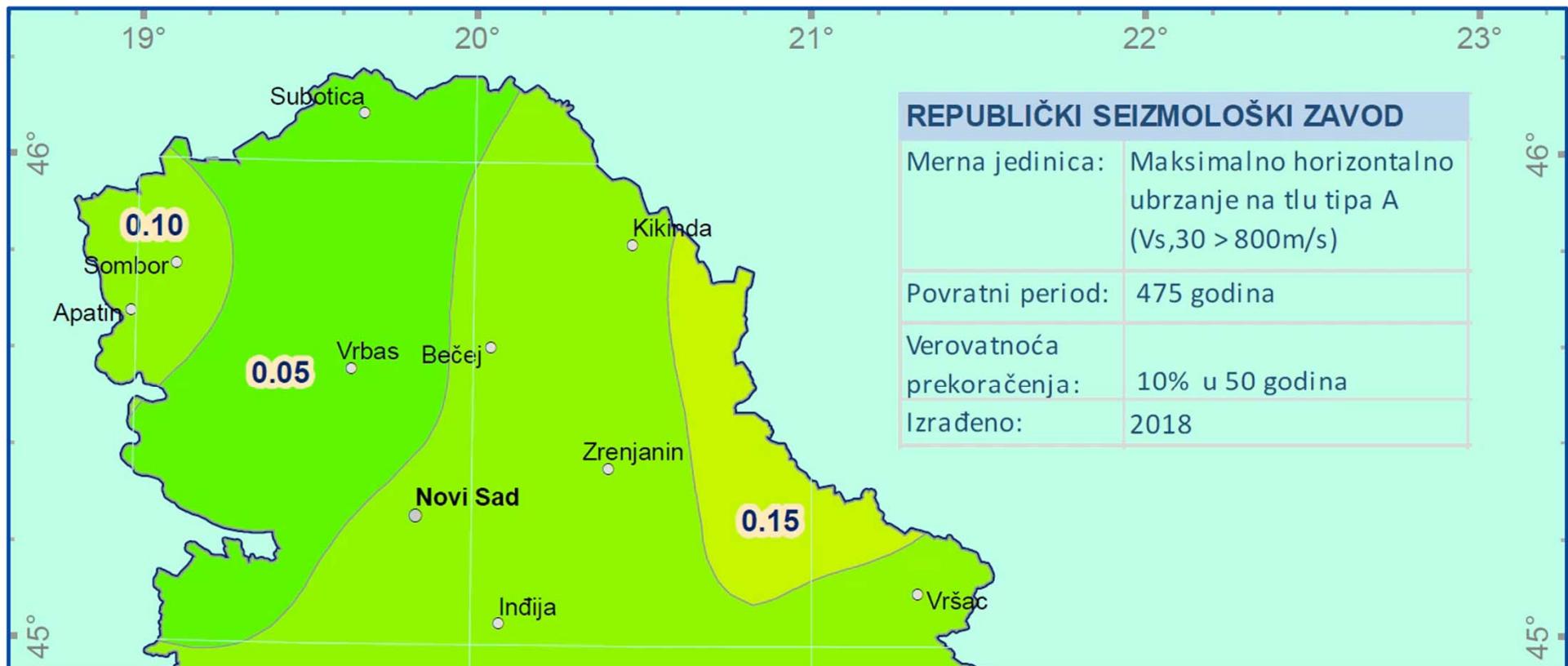

KARTA SEIZMIČKOG HAZARD REPUBLIKE SRBIJE

KARTA SEIZMIČKOG HAZARDA REPUBLIKE SRBIJE

Hazard izražen u jedinicama gravitacionog ubrzanja [g]

Povratni period 475 godina

OSNOVNO PRIKAZIVANJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA

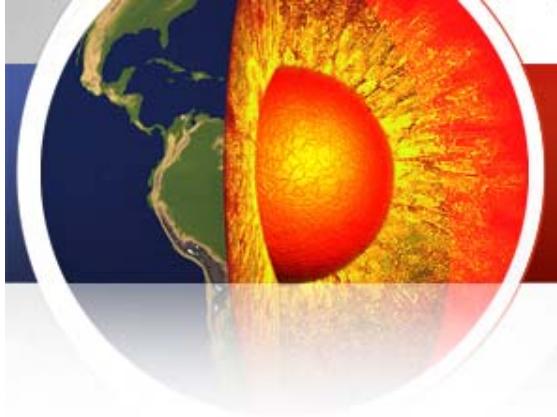
Zemljotresno kretanje u datoј tački na površini tla je prikazano preko **elastičnog spektra odgovora ubrzanja tla (elastičan spektar odgovora)**.

Oblik elastičnog spektra odgovora uzima se isti za zahtev da se konstrukcija ne sruši i za zahtev ograničavanja oštećenja.

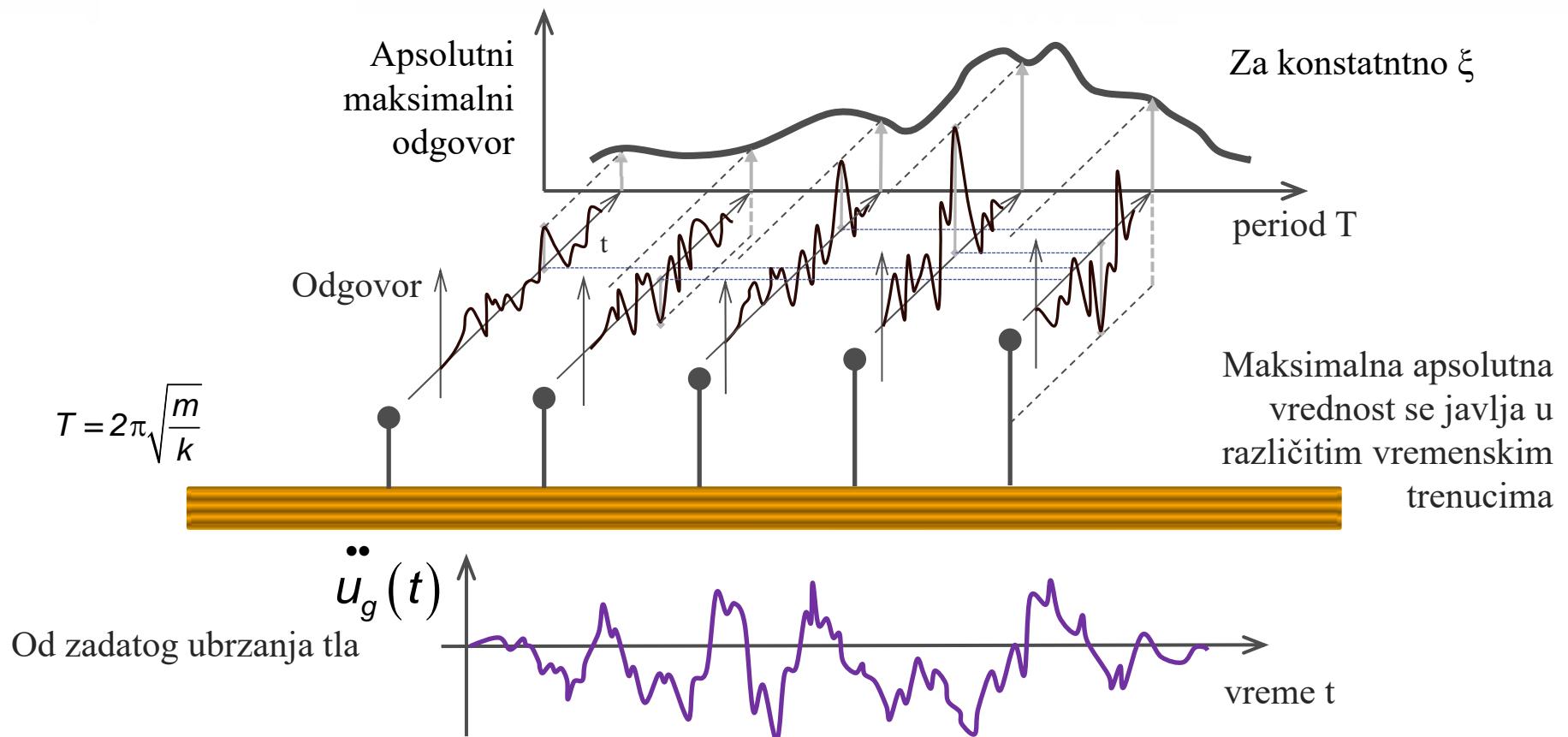
Horizontalno zemljotresno dejstvo se opisuje sa dve ortogonalne komponente koje se tretiraju kao međusobno nezavisne i koje su prikazane istim spektrom odgovora.

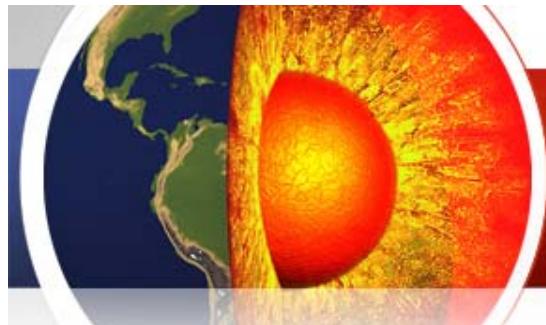
Za konstrukcije većeg značaja efekti topografije na amplifikaciju ubrzanja treba da se uzme u obzir. Informacije o efektima topografije na amplifikacije ubrzanja pruža informativni aneks A EN 1998-5:2004.

Predstavljanje zemljotresa vremenskom istorijom kretanja tla može da se koristi.

DEFINICIJA SPEKTRA ODGOVORA

HORIZONTALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA

Za horizontalne komponente seizmičkog dejstva, elastični spektar odgovora $S_e(T)$ je definisan sledećim izrazima:

$$0 \leq T \leq T_B : S_e(T) = a_g \cdot S \cdot \left[1 + \frac{T}{T_B} \cdot (\eta \cdot 2,5 - 1) \right]$$

$$T_B \leq T \leq T_C : S_e(T) = a_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2,5$$

$$T_C \leq T \leq T_D : S_e(T) = a_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2,5 \cdot \left[\frac{T_C}{T} \right]$$

$$T_D \leq T \leq 4s : S_e(T) = a_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2,5 \cdot \left[\frac{T_C T_D}{T^2} \right]$$

$S_e(T)$ – elastičan spektar odgovora;

T – period vibracija linearogn sistema sa jednim stepenom slobode;

a_g – projektno ubrzanje tla za tlo tipa A;

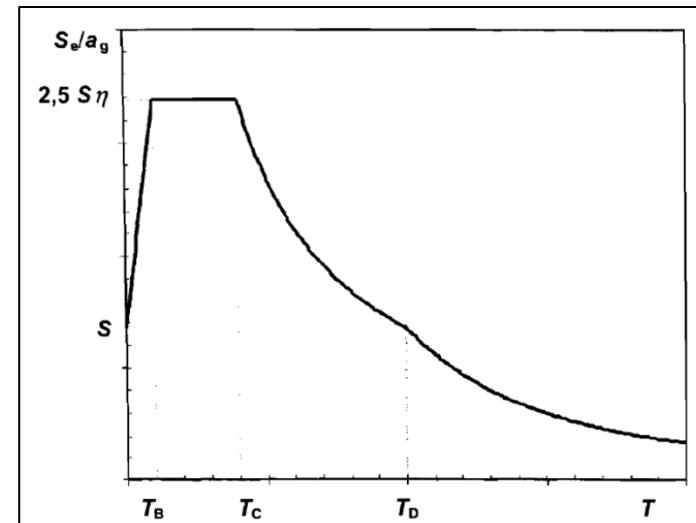
T_B – donja granica perioda u oblasti sa konstantnim spektranim ubrzanjem;

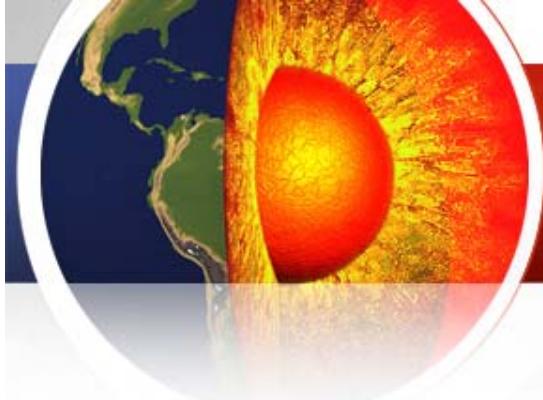
T_C – gornja granica perioda u oblasti sa konstantnim spektranim ubrzanjem;

T_D – vrednost perioda koja defineše početak oblasti spektra sa konstantnim odgovorom pomeranja u spektru;

S – faktor tla;

η – faktor korekcije prigušenja sa referentnom vrednosću $\eta = 1$ za viskozno prigušenje od 5%.

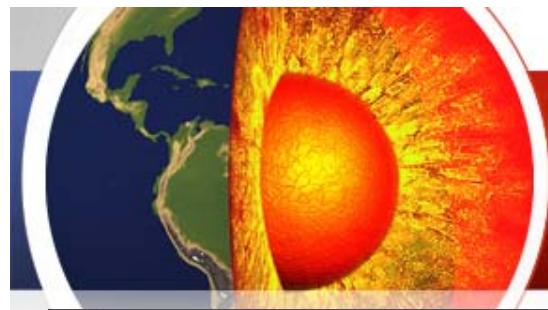

HORIZONTALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA

Vrednosti perioda T_B , T_C i T_D , kao i faktora tla S kojima se definiše oblik elastičnog spektra odgovora zavise od kategorije tla.

Preporučena je upotreba dva tipa spektra (tip 1 i tip 2).

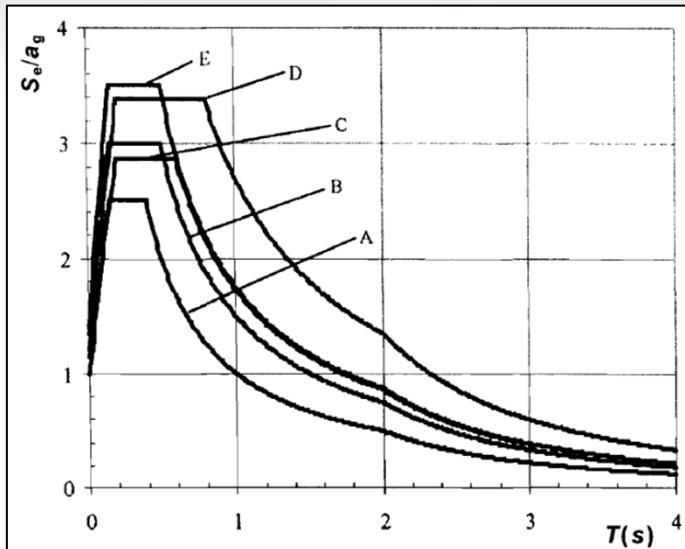
Ukoliko su zemljotresi koji najviše doprinose seizmičkom hazardu za posmatranu lokaciju u probabilističkoj oceni hazarda sa magnitudama površinskih talasa M_s koja nije veća od 5,5 preporučuje se da se usvoji spektar tipa 2.

HORIZONTALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA

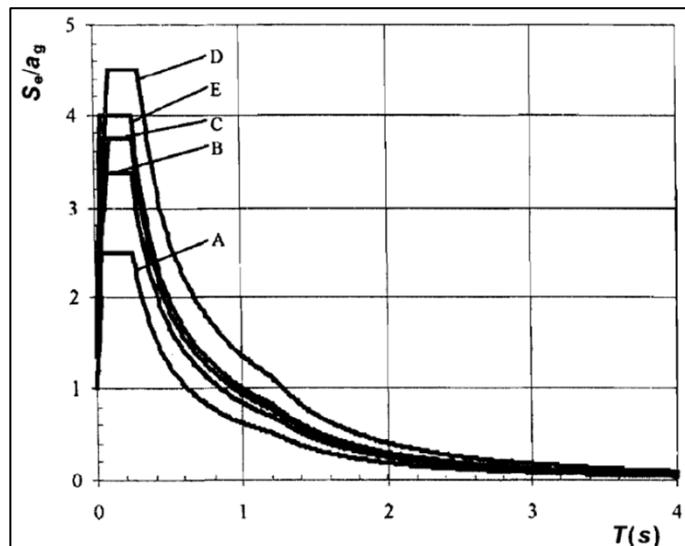
Elastični spektar odgovora tip 1

Kat. tla	S	T _B (s)	T _C (s)	T _D (s)
A	1,0	0,15	0,4	2,0
B	1,2	0,15	0,5	2,0
C	1,15	0,20	0,6	2,0
D	1,35	0,20	0,8	2,0
E	1,4	0,15	0,5	2,0

Elastični spektar odgovora tip 2

Kat. tla	S	T _B (s)	T _C (s)	T _D (s)
A	1,0	0,05	0,25	1,2
B	1,35	0,05	0,25	1,2
C	1,5	0,10	0,25	1,2
D	1,8	0,10	0,30	1,2
E	1,6	0,05	0,25	1,2

VERTIKALNI ELASTIČNI SPEKTAR ODGOVORA

Vertikalna komponenta seizmičkog dejstva biće predstavljena elastičnim spektrom odgovora $S_{ve}(T)$ koji je definisan sledećim izrazima:

$$0 \leq T \leq T_B : S_{ve}(T) = a_{vg} \cdot \left[1 + \frac{T}{T_B} \cdot (\eta \cdot 3,0 - 1) \right]$$

$$T_B \leq T \leq T_C : S_{ve}(T) = a_{vg} \cdot \eta \cdot 3,0$$

$$T_C \leq T \leq T_D : S_{ve}(T) = a_{vg} \cdot \eta \cdot 3,0 \cdot \left[\frac{T_C}{T} \right]$$

$$T_D \leq T \leq 4s : S_{ve}(T) = a_{vg} \cdot \eta \cdot 3,0 \cdot \left[\frac{T_C T_D}{T^2} \right]$$

Vertikalni elastični spektar odgovora				
Spektar	a_{vg}/a_g	T_B (s)	T_C (s)	T_D (s)
Tip 1	0,90	0,05	0,15	1,0
Tip 2	0,45	0,05	0,15	1,0

$S_{ve}(T)$ – vertikalni elastičan spektar odgovora;

T – period vibracija linearnog sistema sa jednim stepenom slobode;

a_{vg} – projektno maksimalno vertikalno ubrzanje tla;

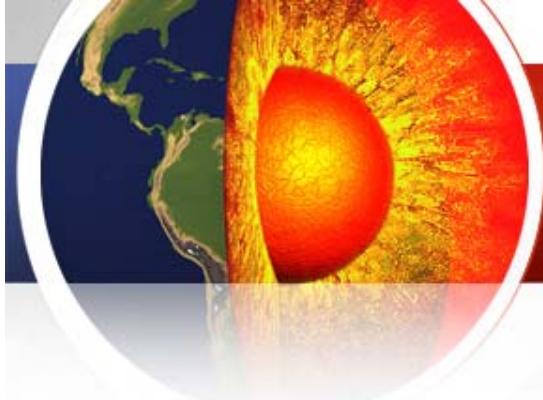
T_B – donja granica perioda u oblasti sa konstantnim spektranim ubrzanjem;

T_C – gornja granica perioda u oblasti sa konstantnim spektranim ubrzanjem;

T_D – vrednost perioda koja defineše početak oblasti spektra sa konstantnim odgovorom pomeranja u spektru;

S – faktor tla ne utiče na vertikalni spektar odgovora;

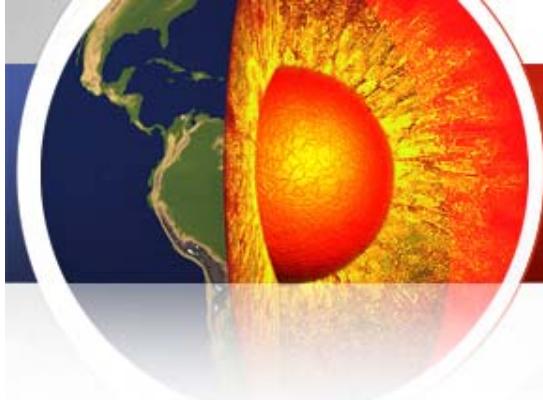
η – faktor korekcije prigušenja sa referentnom vrednosću $\eta = 1$ za viskozno prigušenje od 5%.

PROJEKTNI SPEKTAR ZA ELASTIČNU ANALIZU

Kapacitet konstrukcijskih sistema da se zemljotresnim dejstvima suprotstave u nelinearnom domenu načelno omogućava njihov proračun za otpornost na seizmičke sile koje su manje od onih koje odgovaraju linearno elastičnom odgovoru.

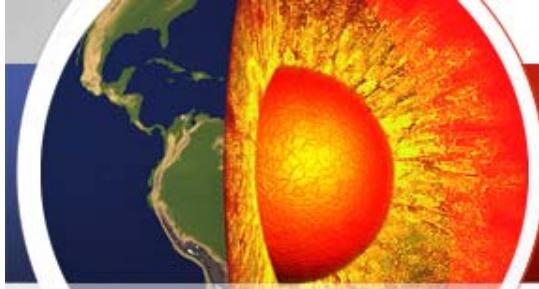
Sa ciljem da se izbegne eksplicitna nelinearna analiza, uzimajući u obzir kapacitet konstrukcije za disipaciju energije kroz prevashodno duktilno ponašanje njenih elemenata ali i preko drugih mehanizama, sprovodi se elastična analiza zasnovana na spektru odgovora koji je redukovan (umanjen) u odnosu na elastičan spektar, koji se u daljem tekstu naziva "projektni spektar". Ova redukcija se ostvaruje uvođenjem **faktora ponašanja q** .

PROJEKTNI SPEKTAR ZA ELASTIČNU ANALIZU

Faktor ponašanja q je aproksimacija odnosa seizmičkih sila koje bi delovale na konstrukciju u slučaju da je njen odgovor u potpunosti elastičan sa **5%** relativnog viskoznog prigušenja i sila koje mogu da se koriste u analizi sa uobičajenim linearno elastičnim modelom, a da se pri tome obezbeđuje zadovoljavajući odgovor konstrukcije.

Vrednost faktora ponašanja q može da bude različita za različite horizontalne pravce konstrukcije iako će klasifikacija duktilnosti da bude ista za sve pravce.

PROJEKTNI SPEKTAR ZA ELASTIČNU ANALIZU

Za horizontalne komponente seizmičkog dejstva, projektni spektar odgovora $S_d(T)$ je definisan sledećim izrazima:

$$0 \leq T \leq T_B : S_d(T) = a_g \cdot S \cdot \left[\frac{2}{3} + \frac{T}{T_B} \cdot \left(\frac{2,5}{q} - \frac{2}{3} \right) \right]$$

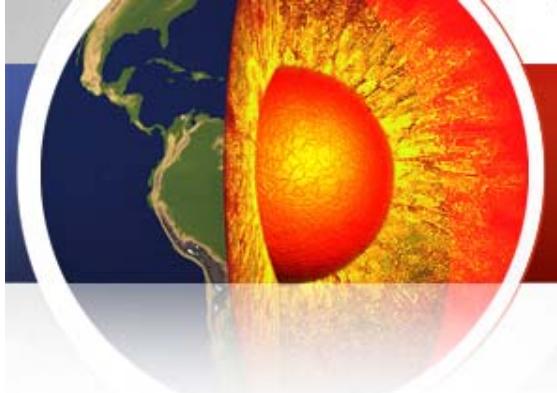
$$T_B \leq T \leq T_C : S_d(T) = a_g \cdot S \cdot \frac{2,5}{q}$$

$$T_C \leq T \leq T_D : S_e(T) = \begin{cases} = a_g \cdot S \cdot \frac{2,5}{q} \cdot \left[\frac{T_C}{T} \right] \\ \geq \beta \cdot a_g \end{cases}$$

$$T_D \leq T \leq 4s : S_d(T) = \begin{cases} = a_g \cdot S \cdot \frac{2,5}{q} \cdot \left[\frac{T_C T_D}{T^2} \right] \\ \geq \beta \cdot a_g \end{cases}$$

$S_d(T)$ – projektni spektar;
 q – faktor ponašanja;
 β – faktor donje granice horizontalnog projektnog spektra
(Nacionalni ankes. Preporučena vrednost 0,2).

Projektni spektar za vertikalnu komponentu seizmičkog dejstva se dobija zamenom a_g sa a_{vg} , a faktor S se usvaja kao 1,0. Faktor ponašanja q za vertikalnu komponentu seizmičkog dejstva treba načelno da se usvoji za sve materijale i konstrukcije do iznosa od 1,5. Ovaj projektni nije dovoljan za analizu konstrukcija sa baznom izolacijom ili sa sistemima za disipaciju energije.

ALTERNATIVNO PRIKAZVANJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA

Vremenska istorija ubrzanja tla i povezanih veličina (brzina i pomeranja):

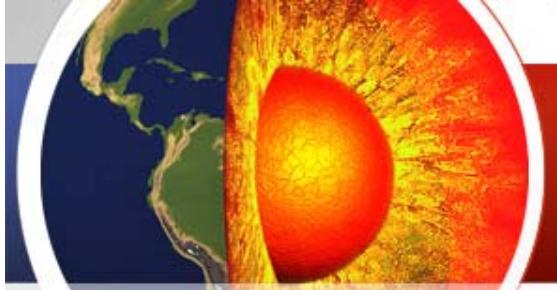
- Seizmička pobuda se sastoji od tri akcelerograma koji istovremeno deluju.
- Isti akcelerogram ne sme da se primenjuje da deluje duž oba pravca.

Veštački akcelerogrami:

- Treba da se generišu tako da odgovarju elastičnom spektru odgovora sa 5% relativnog viskuznog prigušenja.
- Trajanje akcelerograma treba da bude u skladu sa magnitudom i ostalim relevantnim pokazateljima seizmičkog dejstva koji su fundamentalni u određivanju a_g .

Zabeleženi ili simulirani akcelerogrami:

- Fizička simulacija izvora i propagacije seizmičkih talasa kroz tlo.

KOMBINACIJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA SA DRUGIM DEJSTVIMA

Proračunska vrednost E_d uticaja od dejstva u seizmičkim uslovima mora da se odredi u skladu sa Evrokodom EN 1990:2002, deo 6.4.3.4.:

$$\sum_{j \geq 1} G_{k,j} + "P" + "AEd" + \sum_{i \geq 1} \psi_{2,i} Q_{k,i}$$

G_k – karakteristična vrednost stavnog dejstva;

P – relevantna reprezentativna vredost dejstva prethodnog naprezanja;

A_{Ed} – proračunska vrednost seizmičkog dejstva;

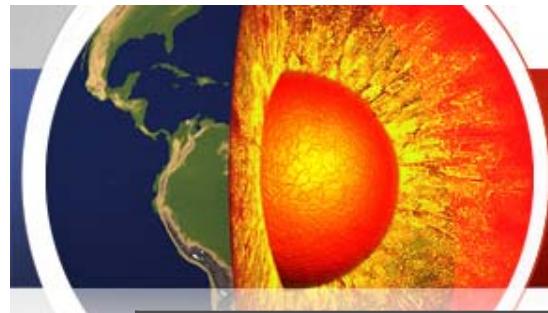
Q_k – karakteristična vrednost pojedinačnog promenljivog dejstva;

Ψ_2 – koeficijent za kvazi-stalnu vrednost promenljivog dejstva;

Inercijalni efekti projektnog seizmičkog dejstva moraju da se izračunaju uzimajući u obzir prisustvo mase povezane sa gravitacionim opterećenjima koja se javljaju u sledećoj kombinaciji:

$$\sum_{i \geq 1} G_{k,i} + \sum_{i \geq 1} \psi_{E,i} Q_{k,i}$$

$\Psi_{E,i}$ – koeficijenti kombinacije uzimaju u obzir verovatnoću da opterećenja $Q_{k,i}$ nisu prisutna na celoj konstrukciji tokom zemljotresa.

KOMBINACIJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA SA DRUGIM DEJSTVIMA

Preporučene vrednosti ψ koeficijenata za zgrade u proračunu $\psi_{E,i}$

Dejstvo	ψ_0	ψ_1	ψ_2
<i>Korisna opterećenja u zgradama, prema kategoriji (videti EN 1991-1-1)</i>			
Kategorija A: prostorije za domaćinstvo i stanovanje	0,7	0,5	0,3
Kategorija B: kancelarijske prostorije	0,7	0,5	0,3
Kategorija C: prostorije za okupljanje ljudi	0,7	0,7	0,6
Kategorija D: trgovačke prostorije	0,7	0,7	0,6
Kategorija E: skladišne prostorije	1,0	0,9	0,8
Kategorija F: saobraćajne površine, težina vozila $\leq 30 \text{ kN}$	0,7	0,7	0,6
Kategorija G: saobraćajne površine, $30 \text{ kN} \leq \text{težina vozila} \leq 160 \text{ kN}$	0,7	0,5	0,3
Kategorija H: krovovi	0	0	0
<i>Opterećenje od snega (videti EN 1991-1-3)</i>			
Finska, Island, Norveška, Švedska	0,7	0,5	0,2
Ostale države članice CEN, za lokacije na nadmorskoj visini $H > 1000 \text{ m}$	0,7	0,5	0,2
Ostale države članice CEN, za lokacije na nadmorskoj visini $H \leq 1000 \text{ m}$	0,5	0,2	0
<i>Opterećenje od vetra na zgrade (videti EN 1991-1-4)</i>			
<i>Temperatura (osim od požara) u zgradama (videti EN 1991-1-5)</i>	0,6	0,5	0
Napomena: Vrednosti ψ mogu da budu određene u Nacionalnom aneksu. Za zemlje koje nisu navedene videti relevantne lokalne uslove.			

KOMBINACIJE ZEMLJOTRESNOG DEJSTVA SA DRUGIM DEJSTVIMA

Za proračun zgrada koeficijent $\Psi_{E,i}$ se definiše kao:

$$\psi_{E,i} = \varphi \cdot \psi_{2,i}$$

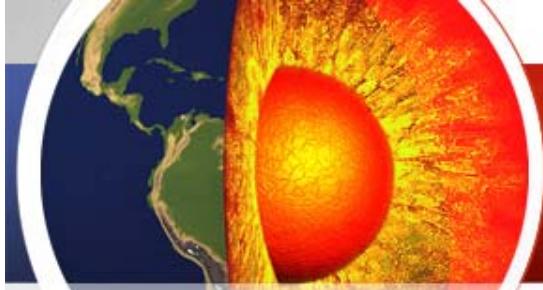
Vrednosti parametara φ u proračunu $\Psi_{E,i}$		
Vrsta promenljivog dejstva	Sprat	T_D (s)
Kategorije A – C*	Krov	1,0
	Spratovi sa sadržajima u korelaciji	0,8
	Spratovi sa nevezanim sadržajem	0,5
Kategorije D – F* i Arhive		1,0

* Kategorije kao što je definisano u EN 1991-1-1:2002

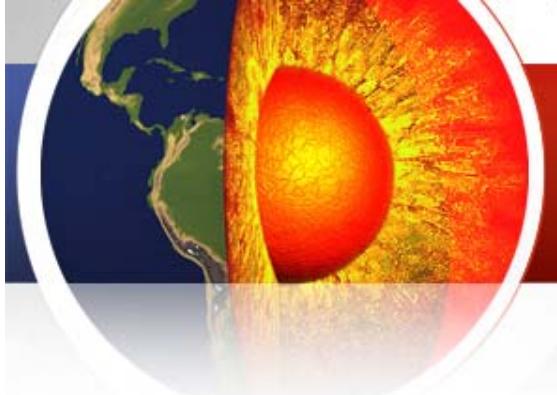
ZAKLJUČAK

- Definisani su osnovni zahtevi ponašanja koji se sastoje od graničnog stanja nosivosti i graničnog stanja upotrebljivosti;
- Seizmičko dejstvo zavisi od uslova tla. Tlo se klasificuje u sedam kategorija (A – E, S1 i S2). Za lokacije sa uslovima S1 i S2 neophodne su posebne studije za definisanje seizmičkog dejstva;
- Seizmičko dejstvo zavisi od seizmičkog hazarda. Teritorija se deli u seizmičke zone u zavisnosti od lokalnog seizmičkog hazarda. Seizmički hazard je opisan preko vrednosti referentnog maksimalnog ubrzanja tla tipa A (a_{gR});
- Zemljotresno kretanje u dатој тачки на површини тла се дефинише преко еластичног спектра одговора убрzanja тла. Постоје хоризонтални и вертикални еластични спектри одговора;

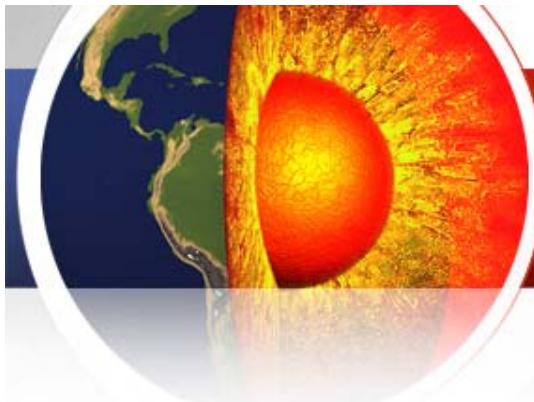
ZAKLJUČAK

- Uzimajući u obzir kapacitet konstrukcije za disipaciju energije kroz duktilno ponašanje njenih elemenata sprovodi se elastična analiza zasnovana na projektnom spektru odgovora;
- Projektni spektar predstavlja redukovani (umanjen) elastičan spektar odgovora. Redukcija se ostvaruje uvođenjem faktora ponašanja q_c
- Faktor ponašanja q je aproksimacija odnosa seizmičkih sila koje bi delovale na konstrukciju u slučaju da je njen odgovor u potpunosti elastičan sa 5% relativnog viskoznog prigušenja i sila koje mogu da se koriste u analizi sa uobičajenim linearno elastičnim modelom, a da se pri tome obezbeđuje zadovoljavajući odgovor konstrukcije.
- Evrokod omogućava proračun konstrukcija primenom vremenske istorije ubrzanja tla, primenom veštačkih akcelerograma ili simuliranih akcelerograma;

ZAKLJUČAK

- Dejstva usled zemljotresa se kombinuju sa drugim dejstvima primenom koeficijenata ψ_2 definisanih u Evorkod 1990:002 Aneks A1;
- Inercijalni efekti projektnog seizmičkog dejstva moraju da se izračunaju uzimajući u obzir prisustvo mase povezane sa gravitacionim opterećenjima, pri čemu se obuhvata verovatnoća da promenljivo dejstvo nje prisutno na celoj konstrukciji preko koeficijenta ψ_E ;
- Koeficijent kombinacije ψ_E predstavlja proizvod parametra φ i koeficijenta ψ_2 . Vrednosti parametra φ definisane su u Evrokod 8 EN 1998-1:2004.

HVALA NA PAŽNJI

